

Αριθμός Απόφασης 5/2024 ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ
ΣΕΡΡΩΝ ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ Ν.
3869/2010

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ νόμιμα από την Ειρηνοδίκη Ξανθή Παπάζογλου, που' ορίσθηκε από την Πρόεδρο Πρωτοδικών Σερρών, και τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 15η Νοεμβρίου 2023, για να δικάσει την αίτηση με ημερομηνία 30.05.2023 και αριθμό έκθεσης κατάθεσης .../01.06.2023, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: του (ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Σερρών), κατοίκου Σερρών, επί της οδού αριθ..., η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της **Φωτίου Βαγενά** (ΑΜΔΣΣ 418), ο οποίος προσκόμισε το γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣ Σερρών με αριθμό/2023 και κατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία «...ΑΕ» (ΑΦΜ ...), που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού ... αριθ. .. (...), ειδικής διαδόχου της «...» (...) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και 2. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία «... ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού ... αριθ. ... και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολικής διαδόχου της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία «... ΑΕ», λόγω συγχώνευσης διά απορρόφησης, η οποία δεν παραστάθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΚΥΡΙΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Εταιρίας Διαχείρισης Απαιτήσεων κατά τον Ν. 4354/2015, με την επωνυμία «... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» (... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ) και διακριτικό τίτλο «... ΑΕΔΑΔΠ», με έδρα στην

Αθήνα, επί της ... αριθ. ... (με αριθμό ΓΕΜΗ ... και ΑΦΜ ..., Δ.Ο.Υ.), και εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσας, εν προκειμένω, δυνάμει της από σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρίας «...», με έδρα στο (με αριθ. μητρώου ... και δ/νση ...), η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία «... ΑΕ», με αριθμό ΓΕΜΗ ... και ΑΦΜ ..., με έδρα στον δήμο Αθηναίων, επί της οδού ... αριθ. ..., δυνάμει της από ... σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του Ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. ΑΚ και του άρθρου 61 του Ν. 4548/2018, που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της ... (ΑΜΔΣΣ ...), η οποία προσκόμισε το γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣ Σερρών με αριθμό ../2023 και κατέθεσε προτάσεις.

Η αιτούσα και η κυρίως παρεμβαίνουσα ζητούν να γίνουν δεκτές, η μεν πρώτη η αίτησή της με ημερομηνία 30.05.2023 και αριθμό έκθεσης κατάθεσης ../01.06.2023, που προσδιορίστηκε για συζήτηση, ύστερα από αναβολή στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία εκφωνήθηκε στη σειρά της από το πινάκιο και συζητήθηκε, η δε κυρίως παρεμβαίνουσα η προφορικά στο ακροατήριο, αλλά και με τις κατατεθείσες προτάσεις της ασκηθείσα κύρια παρέμβαση με ημερομηνία 08.11.2023, για όσους λόγους επικαλούνται σε αυτές.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται ανωτέρω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ

ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Λ. ιϚ

Από τις εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με αριθμούς ../02.06.2023 και ../02.06.2023 προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης με κλήση για συζήτηση για τη δικάσιμο της 14.06.2023, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα από την αιτούσα στις καθ' ων η αίτηση, αντίστοιχα. Περαιτέρω, η συζήτηση της υπόθεσης, αναβλήθηκε εκ του πινακίου για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Κατά την εκφώνηση, όμως, της υπόθεσης από τη σειρά του σχετικού πινακίου, οι καθ' ων η αίτηση, δεν εμφανίστηκαν ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο, και

συνεπώς, εφόσον θεωρείται ότι έχουν κληθεί, πρέπει να δικαστούν σαν να ήταν παρούσες (άρθρο 318 παρ. 2 ΚΠολΔ).

I. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 316 του ΚΠολΔ, αν η απόφαση είναι διατυπωμένη με τρόπο που γεννά αμφιβολίες ή είναι ασαφής, το δικαστήριο που την έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος, να την ερμηνεύσει με νέα του απόφαση έτσι που η έννοιά της να γίνει αναμφίβολη, η ερμηνεία όμως δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει το διατακτικό της απόφασης που ερμηνεύεται. Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, η ερμηνεία γίνεται από το ίδιο δικαστήριο που έχει εκδώσει την αρχική απόφαση και με την ίδια διαδικασία, χωρίς χρονικό περιορισμό και μόνον ύστερα από αίτημα διαδίκου και όχι αυτεπάγγελτα. Η ερμηνεία αποβλέπει στην αποκατάσταση του αληθινού νοήματος της απόφασης, εφόσον αυτό δεν είναι κατανοητό από τους διαδίκους για τον λόγο ότι η διατύπωση είναι ασαφής ή αμφίβολη και, έτσι, με την ερμηνεία αίρονται οι ασάφειες και οι αοριστίες της διατύπωσης των σχετικών σημείων της απόφασης με την επεξήγηση της αληθούς έννοιας και την αποκατάσταση του ακριβούς νοήματος αυτών. Αμφίβολο, κατ' αρχήν, θεωρείται το νόημα της απόφασης, όταν η λεκτική διατύπωση, λόγω των όρων που χρησιμοποιήθηκαν, οδηγεί σε διάφορες ερμηνευτικές εκδοχές, ενώ η ασάφεια της απόφασης πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δυσχεραίνεται ή να καθίσταται αδύνατη η κατανόηση αυτής ή η εκτέλεσή της και η οριοθέτηση του ουσιαστικού δεδικασμένου που απορρέει απ' αυτή. Το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εισάγεται η αίτηση ερμηνείας δικαστικής απόφασης, θα εξετάσει, σε πρώτη φάση, αν πράγματι η απόφαση είναι ασαφής, αόριστη και με αμφίβολο νόημα. Μόνο τότε, ήτοι, αν διαγνωστεί ότι η απόφαση δεν είναι "σαφής" αλλά έχει ανάγκη ερμηνείας, θα προχωρήσει στην ερμηνεία της απόφασης, αναζητώντας την αληθινή βούληση του δικαστή (και όχι το νόημα της απόφασης καθ' εαυτό), λαμβάνοντας υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο, και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης, κατά την οποία εκδόθηκε η ερμηνευόμενη απόφαση (αγωγή, προτάσεις και λοιπά δικόγραφα της δίκης εκείνης). Δεν ερευνώνται, δηλαδή, πώς θα ήταν ορθό να αποφανθεί το δικαστήριο κατά τη δίκη εκείνη, αλλά πώς πράγματι αποφάνθηκε. Νομικές ή ουσιαστικές πλημμέλειες της απόφασης δεν είναι δυνατό να καλυφθούν με τη μέθοδο της ερμηνείας και, συνεπώς, δεν επιτρέπεται, κατά την ερμηνεία, η επανεκτίμηση των αποδείξεων που είχαν διεξαχθεί τότε, ούτε το δικαστήριο έχει εξουσία, με ερμηνεία ή προσθήκη νέας διάταξης, να αλλοιώσει την ουσία της απόφασης και την έννοια αυτής, ούτε να συμπληρώσει παραλείψεις σε αιτήματα που

υποβλήθηκαν από τους διαδίκους, διότι τούτο αντίκειται στους κανόνες του δεδικασμένου. Το δικαστήριο, κατά την ερμηνεία της απόφασής του, περιορίζεται στην επεξήγηση της αληθινής έννοιάς της, ήτοι στον καθορισμό των αόριστων και στην αποσαφήνιση των ασαφών σημείων του διατακτικού της ή και των αιτιολογιών της, όταν οι τελευταίες επέχουν θέση διατακτικού, χωρίς όμως να αλλάξει το διατακτικό της απόφασής του (ΑΠ 1735/2014, ΑΠ 1235/2014). Επισημαίνεται ότι από τον συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων των άρθρων 315 και 316 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, όπου χωρεί διόρθωση δικαστικής απόφασης, δεν χωρεί ερμηνεία αυτής και αντίστροφα (ΑΠ 359/2017). Κατά την ερμηνεία, τέλος, αναζητείται η βούληση των δικαστών, που εξέδωσαν την ερμηνευόμενη απόφαση, με βάση τα στοιχεία γενικά της δίκης (ΑΠ 1479/2019, ΑΠ 962/2017, ΑΠ 75/2017).

II. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3869/2010 «Η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στον χώρο ιδίως της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, ατυχείς προγραμματισμοί, απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών (απώλεια εργασίας κ.α.), αποτέλεσαν παράγοντες που, δρώντας υπό την απουσία θεσμών συμβουλευτικής υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα υπερχρέωσης, συνέβαλαν ανενόχλητα στην αυξανόμενη υπερχρέωση νοικοκυριών που, αδυνατώντας εν συνεχεία να αποπληρώσουν τα χρέη τους, υπέστησαν και υφίστανται, τις αλυσιδωτά επερχόμενες καταστροφικές συνέπειές της. Σημαντικό μέρος των πολιτών έχει οδηγηθεί σήμερα στη περιθωριοποίηση, καθώς, μη διαθέτοντας σοβαρή αγοραστική δύναμη και δυνατότητα απεγκλωβισμού από την υπερχρέωση, δεν είναι σε θέση να σχεδιάσει τη συμμετοχή του στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Η υπερχρέωση αναδεικνύεται πλέον ως ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα και στη χώρα μας και ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου έχουμε καθήκον να αντιμετωπίσουμε. Κανείς δεν μπορεί πια να αγνοεί την αδήριτη ανάγκη να δοθεί η πραγματική δυνατότητα στους υπερχρεωμένους καταναλωτές και επαγγελματίες να πραγματοποιήσουν πλέον ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα στη ζωή τους... Η δυνατότητα της ρύθμισης, για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μία τέτοια απαλλαγή χρεών δεν παύει όμως να εξυπηρετεί και ευρύτερα το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες

επανακτούν ουσιαστικά μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. ...στόχος των εν λόγω διατάξεων είναι η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει. Η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών αποβλέπει εν προκειμένω στη δυνατότητα μίας δεύτερης ευκαιρίας στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα, χωρίς τα ανυπέβλητα βάρη του παρελθόντος, με τη δυνατότητα απαλλαγής από υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, εφόσον για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα εξαντλήσει τις δυνατότητες ικανοποίησης των πιστωτών του. Η (μερική έστω) ικανοποίηση των πιστωτών από το εισόδημα του οφειλέτη για μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο προβάλλει ως δοκιμασία και επίδοση του οφειλέτη προκειμένου να επιτύχει με το πέρας αυτής το ευεργετικό αποτέλεσμα της απαλλαγής των χρεών. Το νομοσχέδιο δίνει μία ρεαλιστική προοπτική απεγκλωβισμού από τα χρέη σε όλους τους υπερχρεωμένους πολίτες. Διασφαλίζει στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά που θα θελήσουν να αξιοποιήσουν τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής διαβίωσης. Με μία πρωτοποριακή ρύθμιση λαμβάνει ιδιαίτερη μέριμνα για τη διατήρηση και προστασία της κύριας κατοικίας των οφειλετών, αφού επιτρέπει σε αυτούς να την εξαιρέσουν από την ρευστοποίηση της περιουσίας τους. Τούτο δε υπό όρους και διαδικασίες που δεν θίγουν τα συμφέροντα των πιστωτών».

Με την υπό κρίση αίτηση, και κατά τη δέουσα εκτίμηση του δικογράφου αυτής, η αιτούσα εκθέτει ότι με τη με αριθμό .../2014 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού έγινε δεκτή η αίτησή της περί υπαγωγής της στον νόμο 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη της με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 8 του ιδίου ως άνω νόμου και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία της, για τη διάσωση της οποίας ορίστηκαν μηνιαίες καταβολές προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «... ΑΕ» (δεύτερη καθ' ης η αίτηση), ύψους € 294,95 οι πρώτες 239 δόσεις και η τελευταία (240^η) ύψους € 295,43, για χρονικό διάστημα 20 ετών, άλλως 240 μηνών, ήτοι για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της ορίστηκε να καταβάλει στην ως άνω πιστώτριά της το συνολικό ποσό των € 70788,48. Ότι η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων ορίστηκε να ξεκινήσει την πρώτη (1^η) ημέρα του πρώτου μήνα, πέντε χρόνια μετά τη δημοσίευση της απόφασης, και να γίνεται την πρώτη (1^η) ημέρα εκάστου μηνός, εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου,

με κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ότι η ανωτέρω διατύπωση είναι ασαφής όσον αφορά στον υπολογισμό του εκάστοτε επιτοκίου και θα πρέπει να ερμηνευτεί και ειδικότερα να γίνει δεκτό ότι το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται σε κάθε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο και όχι στο συνολικό κεφάλαιο που ορίστηκε να καταβληθεί, δηλαδή εν προκειμένω στο ποσό των € 70788,48.

Με το περιεχόμενο αυτό η υπό κρίση αίτηση αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 317 παρ.2 ΚΠολΔ) κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 318 παρ.1 εδ. α' ΚΠολΔ) και είναι παραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 316 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Έτι περαιτέρω, η Εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων κατά τον Ν. 4354/2015 με την επωνυμία «... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και διακριτικό τίτλο «... ΑΕΔΑΔΠ», με δήλωση της ως άνω πληρεξούσιας δικηγόρου της, που καταχωρήθηκε στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, αλλά και με τις προτάσεις της, που κατατέθηκαν επί της έδρας, άσκησε παραδεκτά, κατ' άρθρο 54 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 3588/2007, σε συνδυασμό με το άρθρο 265 του Ν. 4738/2020 και το άρθρο 15 του Ν. 3869/2010, κύρια παρέμβαση, ως μη δικαιούχος διάδικος και διαχειρίστρια της εταιρίας με την επωνυμία «...», ισχυριζόμενη ότι στην τελευταία μεταβιβάστηκαν επιχειρηματικές απαιτήσεις της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «... ΑΕ», μεταξύ των οποίων και απαίτησή της κατά της αιτούσας (βλ. σελ. ... από ... του παραρτήματος με αριθμό πρωτοκόλλου .../... από το καταχωρηθέν στα βιβλία Ν. 2844/2000 στον τόμο .. με αύξοντα αριθμό ...- αύξοντες αριθμοί ... και ...), σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3156/2003, δυνάμει της σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων με ημερομηνία ... και αριθμό πρωτοκόλλου .../..., διεπόμενης από το άρθρο 10 παρ. 8 του Ν. 3156/2003, η οποία δημοσιεύθηκε στον τόμο .. και με αύξοντα αριθμό .. στα τηρούμενα στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών βιβλία του Ν. 2844/2000. Η ασκηθείσα κύρια παρέμβαση είναι νόμιμη (άρθρα 79 και 741 ΚΠολΔ), καθόσον είναι πρόδηλο το έννομο συμφέρον της κυρίως παρεμβαίνουσας ως μη δικαιούχου διάδικου και διαχειρίστριας, δυνάμει της σύμβασης διαχείρισης

επιχειρηματικών απαιτήσεων με ημερομηνία

... και αριθμό πρωτοκόλλου .../..., που δημοσιεύθηκε στον τόμο .. με αύξοντα αριθμό ... στα τηρούμενα στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών βιβλία του Ν. 2844/2000, λόγω της επελθούσας ειδικής διαδοχής στην απαίτηση της πρώτης των καθ' ων η αίτηση μετά την έκδοση της υπό ερμηνεία απόφασης, γεγονός, άλλωστε, που δεν αμφισβητείται από την αιτούσα.

Από τα έγγραφα που οι παρασταθέντες διάδικοι προσκόμισαν μετ' επικλήσεως, αποδείχθηκαν τα εξής: με τη με αριθμό .../2014 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού έγινε δεκτή η αίτηση της αιτούσας περί υπαγωγής της στον νόμο 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη της με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 8 του ιδίου ως άνω νόμου και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία της, για τη διάσωση της οποίας ορίστηκαν μηνιαίες καταβολές προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «... ΑΕ» (δεύτερη καθ'ης η αίτηση), ύψους € 294,95 οι πρώτες 239 δόσεις και η τελευταία (240^η) ύψους € 295,43, για χρονικό διάστημα 20 ετών, άλλως 240 μηνών, ήτοι για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της ορίστηκε να καταβάλει στην ως άνω πιστώτριά της το συνολικό ποσό των € 70788,48. Ότι η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων ορίστηκε να ξεκινήσει την πρώτη (1^η) ημέρα του πρώτου μήνα, πέντε χρόνια μετά τη δημοσίευση της απόφασης, και να γίνεται την πρώτη (1^η) ημέρα εκάστου μηνός, εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου, με κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Πράγματι, η διατύπωση της ανωτέρω απόφασης, κατά την κρίση του δικαστηρίου, είναι ασαφής και χρήζει ερμηνείας, καθόσον δεν διευκρινίζεται αν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση ή στο συνολικό κεφάλαιο. Εδώ θα πρέπει να παρατηρηθούν τα εξής: Αναμφισβήτητα, βασικός στόχος του Ν. 3869/2010 ήταν η διάσωση της κύριας κατοικίας του υπερχρεωμένου δανειολήπτη, όπου αυτή υφίσταται. Επιπλέον, η επιλογή της εκούσιας ως δικαιοδοσίας, με το ευρύ ρυθμιστικό της πεδίο και τις πέραν του συζητητικού συστήματος εξουσίες που παρέχει στον δικάζοντα, σαφώς υποδηλώνει ότι απομακρυνόμαστε έστω έως έναν βαθμό από την τραπεζική ορολογία με τη στενή έννοια. Αλλά και ο ίδιος ο Νόμος αναφέρει ότι οι μη εμπραγμάτως εξασφαλισμένες οφειλές σταματούν να εκτοκίζονται, πράγμα που δεν συνάδει με τα τραπεζικώς

ισχύοντα. Θα πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι ο Νομοθέτης, ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, ήτοι μετά από έως 20 ή 35 χρόνια, ανάλογα την περίπτωση. Ως εκ τούτου, και λαμβανομένου υπόψη του γενικότερου σκοπού του Ν. 3869/2010, όπως αυτός αποτυπώνεται ρητά στην αιτιολογική του έκθεση (βλ. ανωτέρω), ο οποίος είναι πρωτίστως η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, διότι μόνο έτσι εξυπηρετείται ο παραπάνω σκοπός του Νόμου. Κατά συνέπεια, η κύρια παρέμβαση πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να απορριφθεί κατ' ουσία και η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, να ερμηνευθεί η με αριθμό .../2014 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, ως προς τον τρόπο εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας μηνιαίας δόσης, όπως καθορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας, και να διαταχθεί η σημείωση, κατ' άρθρο 320 ΚΠολΔ, της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της απόφασης η οποία ερμηνεύεται, ως και η αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματά της του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης. Παράβολο άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση, που δικάστηκαν ερήμην, δεν ορίζεται, διότι αυτή δεν προσβάλλεται με το ως άνω ένδικο μέσο (άρθρο 319 ΚΠολΔ). Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την ένδικη αίτηση και την κύρια παρέμβαση με ημερομηνία 08.11.2023 ερήμην των καθ' ων η αίτηση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την κύρια παρέμβαση και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** αυτή κατ' ουσία.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ τη με αριθμό .. /2014 απόφαση του Ειρηνοδικείου Σερρών, και δη το διατακτικό αυτής, ως προς τη διάταξή της για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, κατά το ότι το αναφερόμενο σ' αυτήν επιτόκιο θα υπολογίζεται στην

εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο και όχι στο σύνολο του κεφαλαίου που ορίστηκε να καταβληθεί για την παραπάνω αιτία.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη σημείωση της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της ερμηνευόμενης απόφασης και την αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματα της τελευταίας του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στις Σέρρες, την 08^η Φεβρουάριου 2024, στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση αυτού, κατά την οποία απύσιαζαν οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ